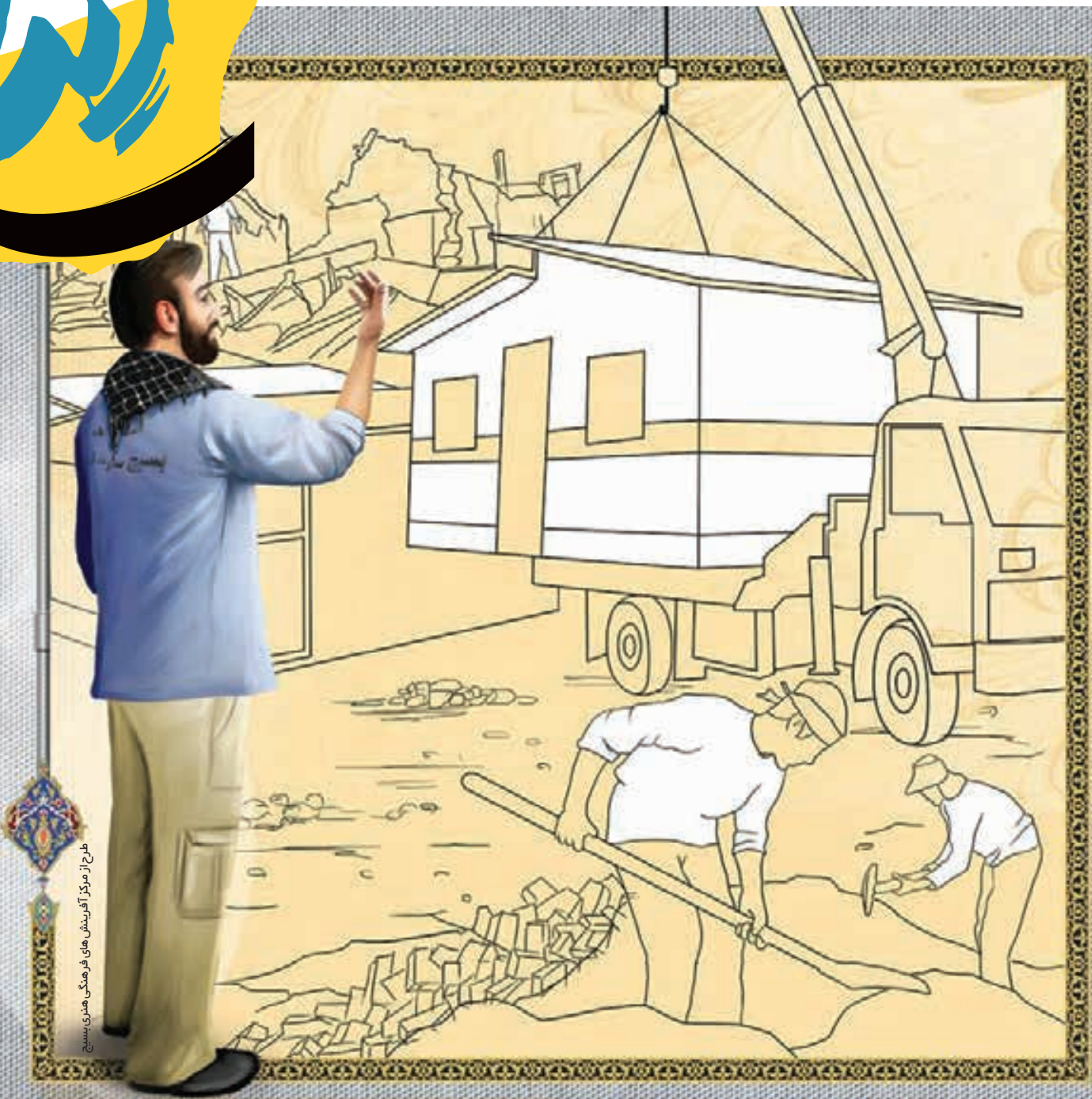


بسجی یعنی دلدادگی و از خودگذشتگی

چند بسجی از نسل های مختلف انقلاب در باره این نهاد مردمی و اصلی ترین ویژگی های شخصیتی بسجی ها می گویند

پرونده

حضور خالصانه و فعالیت در پایگاه های بسجی محلات، مساجد، مدارس، دانشگاه ها و ... از خاطره انگیز ترین دوره هایی است که در ذهن هر بسجی باقی خواهد ماند. آشنایی با افرادی که مخلصانه و فقط از سر داشتن دغدغه هایی مشترک برای دستیابی به اهدافی والا در جامعه دور هم جمع می شوند، فرصت بسیار خوبی است که در نهادی مانند بسجی در دسترس قرار می گیرد. بسجی از دیروز و در دفاع مقدس و بعد تر از امور فرهنگی و تا امروز و در سازندگی مناطق محروم و حتی در مقاطعی مثل وقوع یلای طبیعی در خدمت کشور بوده است. بسجی به لحاظ لغوی به معنای سامان و اسباب ساز، آمادگی نظامی و کلماتی شبیه اراده، قصد و عزم است و از معنای لغوی اش، می توان این طور برداشت کرد که بسجی هم فردی است که به کارها سر و سامان می دهد و در عین داشتن اراده و انگیزه بالا با توکل بر خدا در مسیر درست برای برافراشته شدن پرچم حق، گام برمی دارد. او همیشه آمادگی دارد تا به هر نحو ممکن به کشورش خدمت کند. امروز چهلمین سالگرد تشکیل بسجی است و در هفته بسجی قرار داریم، هفته ای که با شعار «بسجی ۴۰ سال خدمت، جهاد و شهادت» گرامی داشته می شود. به نظر می رسد که بهترین ویژگی های شخصیتی بسجی ها در نام گذاری روز های هفته بسجی مورد توجه قرار گرفته است: «بسجی؛ مقاومت، ایثار و شهادت»، «بسجی؛ اخلاق و معنویت»، «بسجی؛ علم و فناوری»، «بسجی؛ سبک زندگی ایرانی-اسلامی»، «بسجی؛ فرهنگ و بصیرت»، «بسجی؛ دفاع و امنیت» و «بسجی؛ اقتصاد مقاومتی و جهاد خدمت رسانی». به همین بهانه و در پرونده امروز زندگی سلام با چند بسجی که در همایش تقدیر از بسیجیان برگزیده اردوهای جهادی حاضر بودند، گفت و گو کرده ایم که در ادامه خواهید خواند.



طرح از مرکز آفرینش های فرهنگی مهدی بسجی

چهار مین علت مرگ های سرطانی

۲

چرا بعضی حاضرند
برای زیبایی تا ۹۱ میلیون تومان
هزینه کنند؟

۳

روایت هایی خواندنی از تجربه های مادری

کتاب «هفته چهل و چند» شامل روایت هایی
از دغدغه های مادرانی است که همین روزها
سرشان به بچه داری گرم است

۳

روای های بزرگ پینگ پنگ باز کوچک!

گفت و گو با پدیده تنیس روی میز ایران که چند
روز پیش برای چهارمین بار قهرمان جهان شد

۴

از اردت مردم به بسجی ها تحت تاثیر قرار می گیرم

یک جوان از خاطرات حضورش در اردوهای جهادی بسجی سازندگی می گوید

۳۵ ساله است و کارشناسی جغرافیا خوانده. از سال ۷۹ از طریق پایگاه بسجی محله و مسجدشان با تشکل بسجی آشنا شده و بعد از مدت کمی حضور در بسجی، به اهداف و برنامه هایش علاقه مند شده است. سعید خدایی با این مقدمه، می گوید: «تنها آرزویم از فعالیت در بسجی این است که فعالیت هایم تا ظهور امام زمان (عج) ادامه داشته باشد و مثمر ثمر باشد.»

او درباره اصلی ترین ویژگی یک بسجی واقعی می گوید: «با توجه به شرایط فعلی کشور که همه ما از آن آگاه هستیم، مهم ترین ویژگی یک بسجی این است که گوش به فرمان ولی فقیه باشد و با بصیرت، روزگار بگذرانند. من جزو بسجی هایی هستم که هم در مناطق سیل زده و هم زلزله زده در چند سال اخیر، حاضر شدم. ما با گروهی از بسجی ها با تخصص های مختلف از مهندس و پزشک گرفته تا دانشجو و ...، بعد از این اتفاقات تصمیم گرفتیم از اولین روزهای سیل در لرستان و آق قلا برای کمک به مردم برویم. در آن روزها، همبستگی و همدلی

و ثبت نام کنید. در ضمن آموزش این مهارت ها، علاوه بر این که به دردمردم روستا و به ویژه نوجوان ها و جوان ها می خورد، برای خودمان هم مثمر ثمر بود چرا که هر بار باید اطلاعات مان را بیشتر کنیم و ...». او درباره اصلی ترین ویژگی یک بسجی واقعی از نظر خودش هم می گوید: «یک بسجی باور دارد که همیشه برای کار فرهنگی باید وارد میدان شد و تصور این که به ماریطی نداریم چون نیرو زیاد است، نیازی به من و امثال من نیست در تفکر بسجی های واقعی جایی ندارد. به عنوان یک خاطره دوست دارم به این مورد اشاره کنم که در یکی از اردوهای جهادی با دانش آموزی روبه رو شدیم که کلا به مسائل اعتقادی پایبند نبود و به قول خودش با نماز و روزه، قهر کرده بود. از طریق یکی از دوستانش با او ارتباط برقرار کردم و از دوستش که خیلی خوب بود، خواستم که یک سری نکات را از زبان خودش به او بگویند. بعدا شنیدم که همراه این دوستش نه تنها به مسجد می رود، بلکه زندگی اش هدفمندتر و درس هایش بهتر شده و پیگیر یادگیری چند مهارت هنری و ورزشی است.»

بسجی بودن، زندگی انسان را هدفمند می کند

یک دانشجوی سال سوم فلسفه از مزایای فعالیت در بسجی می گوید

فاطمه سعیدی، دانشجوی سال سوم رشته فلسفه در دانشگاه شهید مطهری است و از زمان دانش آموزی عضو بسجی شده و الان هم عضو فعال بسجی دانشجویی است. او درباره مهم ترین فعالیت هایش در بسجی می گوید: «در این سال ها فعالیت های زیادی در حوزه های فرهنگی و هنری بسجی داشته ام اما آن چه که خودم به آن افتخار می کنم، حضور در اردوهای جهادی در سال های ۹۶ و ۹۸ و رفتن به دو روستای «حسین آباد» و «میرمنگش» استان خراسان است.» او درباره اهدافش از عضویت در بسجی می گوید: «بسجی بودن، زندگی انسان را هدفمند می کند. به طور مثال، آموزش مهارت های زندگی به بچه های روستایی، همیشه یکی از آرزوهای من بوده که در این دواودی جهادی، پیگیر این کار بودم و رسالت خودم می دانستم. خیلی ها احساس می کنند که در این دوره و زمانه، نیازی به چنین کارهایی نیست اما وقتی یک بار تجربه چنین کاری را داشته باشند، متوجه می شوند که هم نیاز است و هم سختی هایش آن قدر شیرین می شود که قبل از برگشتن، دوست دارید که برای شرکت دوباره در برنامه های جهادی، برنامه ریزی



بسجی بودن محدود به عضویت در بسجی نیست

یک طلبه از ویژگی های شخصیتی و تفکرات یک بسجی واقعی می گوید

حجت الاسلام محمد هژبری ۳۸ ساله است و به گفته خودش از حدود سال ۷۹ در فضای بسجی حضور مستمر داشته است. این طلبه، بسجی بودن را یک تفکر می داند که لزوما محدود در به عضویت نهاد بسجی در آمدن هم نیست، او با روایت زندگی مادر بزرگش در یک روستای دور افتاده می گوید: «من یک مادر بزرگ دارم که به دختران سه آباء قرآن و مسائل شرعی تعلیم داده است. او حتی موقع ازدواج این دختران هم برای عروسی هر کدام شان یک دست رختخواب به آن ها هدیه می داده است. رختخوابی که تمام مراحل درست کردن و دوخت و دوزش با زحمت خود مادر بزرگم انجام می شده است. این هدیه یک معلم قرآن به یک شاگرد قرآنی بوده است. ببینید این یک روحیه بسجی وار است. مسلمان کسی این نقش و مسئولیت اجتماعی را به این خانم نداده اما او خودش همت و ابتکار به خرج داده و این کار را به عهده گرفته



بسجی ها، بهترین افراد برای دوستی هستند

یک دانش آموز از دلایل علاقه مندی اش به بسجی و بسجی ها می گوید

دانش آموز پایه دوازدهم در رشته انسانی و ۱۸ ساله است. تقریباً از ۱۲ سالگی وارد بسجی شده و از همان سن بوده که تصمیم گرفته تا در حد توانش برای فعالیت در بسجی وقت بگذارد. «فاطمه سادات رودکی» در ابتدای صحبت هایش می گوید: «بیشتر فعالیت هایم در قالب اردوهای جهادی و نمایشگاه های موضوعی مانند دفاع مقدس، علمی و ... بوده است تا قدمی در راستای افزایش اطلاعات مردم در زمینه های مختلف برداشته باشم.»

او درباره این که چرا از نوجوانی به عضویت بسجی در آمده و چه عواملی او را به ادامه همکاری با این تشکل مردمی در طول این سال ها ترغیب کرده، می گوید: «دلیل علاقه مندی من به بسجی این بود که در این تشکل با آدم هایی آشنا شدم که دین اسلام را به خوبی نشان می دادند. به عبارت دیگر، رفتار ها و گفتار های شان منطبق با دستورات اسلام بود. همان طور که می دانید، انتخاب دوست خوب تاثیر زیادی در موفقیت افراد دارد و همین مسئله باعث شد تا من فعالیت هایم را در بسجی بیشتر کنم تا بیشتر در کنار بسجی ها باشم و راه زندگی درست را یاد بگیرم. ویژگی ها و خصلت هایی که مدنظر اسلام درباره افراد مومن است، در بیشتر بسجی ها وجود دارد.»

رودکی هم که حضور فعالی در اردوهای جهادی بسجی در چند سال اخیر داشته، در این باره می گوید: «بسیاری از بچه های مناطق که من از نزدیک در اردوهای جهادی با آن ها صحبت کرده ام، هوش بالا و استعداد های فوق العاده ای دارند که به دلیل مشکلات مالی، نمی توانند این استعداد ها را به مرحله بروز برسانند. ما بسجی ها، کمک به چنین کودکانی را یکی از وظایف خودمان می دانیم.



قبول ندارم که بسجی های قدیم بهتر از امروزی ها بودند

پیر مرد ۶۷ ساله از تفاوت بسجی های گذشته و امروز می گوید

سید محمد ساداتی، ۶۷ ساله است و از سال ۶۶ که راهی جبهه حق علیه باطل شده، به عضویت بسجی هم در آمده که آن را لطف خدا در حق خودش می داند. این پیر مرد خوش صحبت با بیان این که شاید شعاری به نظر برسد اما من هر چه در زندگی ام دارم و به هر جایی رسیده ام را مدیون بسجی هستم، می گوید: «بسجی لشکر مخلص خداست چون دنبال پول نیست، دنبال مقام نیست. بسجی بودن یک فرهنگ است، یک شعار نیست.» او با سابقه ۳۲ ساله در بسجی به خوبی می تواند به این سوال که بسجی های قدیمی و امروزی چه تفاوت هایی با هم دارند پاسخ بدهد: «راستش را بخواهید من قبول ندارم که بسجی های قدیم بهتر بودند یا بسجی های امروز بهتر هستند. باید امکانات و شرایط را در نظر گرفت تا به این جمع بندی برسیم که بسجی همیشه یک نیروی متعهد است و در گذشته، وظایفی داشته و امروز شکل آن عوض شده است. چه در آن زمان و چه حالا، بسجی برای رضایت خدا و در راستای دستیابی به اهداف انقلاب دست به یک سری فعالیت های داوطلبانه می زده و این ارزشمند است. این موضوع ربطی به حال و گذشته ندارد.» او درباره تفکر و روحیات یک بسجی واقعی هم می گوید: «این که بعضی افراد و مسئولان در همایش ها فقط یک چفیه دور گردن شان می اندازند، به نظر م فایده ای ندارد و نشان دهنده بسجی بودن آن ها نیست، اما اگر کسی قلبا هدفش خدمت به مردم باشد، یک بسجی واقعی است. این تنها ویژگی شخصیتی یک بسجی واقعی از نظر من است. در تفکر بسجی، اگر کسی به مردم خدمت کند، در اصل به خودش خدمت کرده بنابراین منتهی بر سر کسی ندارد. هر خوبی بکنیم به خودمان بر می گردد و نفع اش به خودمان خواهد رسید.»

